

Holstein: Dertil vil jeg bemærke, at jeg finder mig paa ingen Maade forpligtet til at give noget som helst Svar paa det Spørgsmaal, som den højtærede Forsvarsminister har rettet til mig her. Derimod kunde jeg have Lyst til at rette følgende Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister: Hvorledes gaar det til, at Beretninger af saa kapital Betydning for vor fremtidige Hærordning er blevet syltet i Krigsministeriet? (Uro i Salen).

Formanden: Medlemmerne maa respektere Forretningsordenen.

L. Rasmussen: Det var et meget interessant Spørgsmaal, den højtærede Forsvarsminister her rettede til det ærede Medlem Hr. Holstein, thi der laa bag dette, at hvis Ministeren kunde faa at vide, hvem det var af de Militære, der udenom Ministeriet havde ladet et Medlem af Rigsdagen vide, hvad deres Mening var om Militærforliget, skulde Ministeren have fat i dem. Der er ikke sund Mening i dette Spørgsmaal, hvis Meningen ikke er denne, at dem, der har vovet at sige et Medlem af Rigsdagen Besked om, hvad de militære Myndigheder mener om dette Spørgsmaal, dem skal jeg have fat i ad tjenstlig Vej. Ellers er der ikke Mening i at spørge om, hvem det er. Nu hører vi, at Ministeriet har fra disse Myndigheder faaet Henvendelser med Anmodning om, at de maatte tilflyde Militærkommissionen og Rigsdagen, men den højtærede Minister har i Strid med Sædvane holdt dem tilbage, Rigsdagen maa ikke faa det at vide, og prøver man at faa det at vide, bliver de paagældende straffet. Det er Maaden, hvorpaa man prøver med de Konservatives Tilslutning at gennemluske et Militærforlig, bange for den militære Sagskundskab.

Formanden: Luske er ikke noget passende Udtryk.

P. Munch: Jeg har ogsaa med megen Forbavselse erfaret gennem de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Holstein, at en lang Række af militære Indberetninger har været til Raadighed for et Medlem af det konservative Folkeparti, uden at disse Oplysninger har været forelagt for Rigsdagen som Helhed. Med Hensyn til dette Spørgsmaal har det nu vist sig, at det er sket uden den højtærede Forsvarsministers Vidende og Villie. Men det fremgik tillige af den Redegørelse,

som fremsattes af det ærede Medlem Hr. Holstein, at den kommanderende General i stort Omfang har ført Forhandlinger med Medlemmer af et af Rigsdagens Partier og benyttet som Mellemand ogsaa et Medlem af Regeringspartiet, og at man har benyttet Udtalelser af den kommanderende General overfor det konservative Folkepartis Repræsentantskab til at opnaa dette Partis Tilslutning til det af Regeringen anbefalede Militærforlig. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Forsvarsminister, om det er med hans Vidende og Villie, at den kommanderende General paa denne Vis har overtaget at føre de militærpolitiske Forhandlinger med det konservative Folkeparti, som det naturligt tilfaldt Forsvarsministeren at føre. Og jeg tillader mig at spørge, hvis det har været den højtærede Forsvarsminister bekendt, at den kommanderende General handlede paa saadan Vis, hvis det endogsaa er sket i Forstaaelse med ham, hvorledes er det da muligt, at den højtærede Forsvarsminister har nægtet at give den kommanderende General Adgang til overfor Offentligheden og Rigsdagen at vedstaa disse Udtalelser derigennem, at han kom til paa Forsvarsministeriets Foranledning at forelægge sin Opfattelse for Udvalget og for den samlede Rigsdag?

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Til den ærede sidste Taler (P. Munch) skal jeg svare, at den Udtalelse fra den kommanderende General, som er citeret her i Dag af det ærede Medlem Hr. Holstein, har jeg ikke kendt før i Dag; han har ikke handlet paa mine Vegne, det er en privat Henvendelse, som jeg ikke har haft noget Kendskab til før nu bagefter.

Jeg skal dernæst sige, at det er usædvanligt — og deri er det ærede Medlem Hr. P. Munch jo enig med mig —, at man her i Tinget hører, at et æret Medlem har været i Besiddelse af Aktstykker, som fortroligt eller tjenstligt er indsendt fra militære Myndigheder til Ministeriet. Naar jeg ikke har forelagt disse Aktstykker, er det, fordi, som ærede Medlemmer vil have hørt af de Aktstykker, som er citeret, de alle sammen indeholder Krav om forøgede Udgifter, Krav om større Hærmasser o. s. v. Det har jeg ikke fundet mig foranlediget til at forelægge, thi det er Rigsdagen, der nu har Afgørelsen, ikke Generalerne.

P. Munch: Jeg skal ikke i dette Øjeblik komme ind paa den højtærede For-